

خصوصیات روان‌سنجه مقياس تجربه اوج فراشناختی بر اساس نظریه‌های کلاسیک و سؤال-پاسخ

افضل اکبری بلوط‌نگان*

میثم شاه‌حسینی**

حسن نوروزی***

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی خصوصیات روان‌سنجه مقياس تجربه اوج فراشناختی بر اساس نظریه‌های کلاسیک و سؤال-پاسخ بود. به این منظور ۲۹۶ نفر از دانشجویان دانشگاه سمنان به روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های انتخاب شدند و به پرسشنامه‌های تجربه اوج فراشناختی، فراشناخت (MCQ-30) و فراشناخت و فراهیجان مثبت پاسخ دادند. تحلیل عاملی تأییدی، همبستگی سؤال-نمروه کل و تحلیل اعتبار برای بررسی ویژگی‌های روان‌سنجه مقياس اجرا شد. همچنین از مدل پاسخ مدرج سیم‌جیما برای برآوردگی داده‌ها و تحلیل استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی نشان داد این مقياس از دو عامل اشباع شده و از شاخص‌های برآش مناسبی برخوردار است. همچنین تجربه اوج فراشناختی با فراشناخت (۰/۱۵) و فراشناخت و فراهیجان مثبت (۰/۳۶) رابطه معنی‌داری داشت. اعتبار مقياس تجربه اوج فراشناختی با استفاده از روش همسانی درونی و با بهره‌گیری از ضریب آلفای کرونباخ برای عامل اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج ۰/۷۴۹ و اعتماد به توانایی خودنظم‌دهی تجربه اوج ۰/۶۹۲ به دست آمد. داده‌های پاسخ سؤال‌ها با مدل سیم‌جیما برآورده‌گی مناسبی داشت و تابع آگاهی آزمون در دامنه ۳-۱+ پیوستار ویژگی بود. نتایج نشان داد مقياس تجربه اوج فراشناختی از خصوصیات روان‌سنجه قابل قبولی در جامعه دانشجویان ایرانی برخوردار بوده و پژوهشگران می‌توانند از این ابزار در پژوهش‌های علمی خود استفاده کنند.

واژگان کلیدی: تجربه اوج فراشناختی، روازازی، نظریه سؤال-پاسخ.

* دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی دانشگاه سمنان (نویسنده مسئول akbariafzal@semnan.ac.ir)

** دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی دانشگاه سمنان

*** دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی دانشگاه سمنان

مقدمه

میل به دانستن و تلاش برای فهمیدن از ویژگی‌های جدایی‌ناپذیر وجود آدمی است. از این‌رو ذهن انسان همواره درگیر انبوهی از پرسش‌ها ازجمله آگاهی از دانستن و چگونگی و جایگاه دانستن بوده است. پاسخ به این پرسش‌ها ما را به سمت مفهومی در روان‌شناسی هدایت می‌کند که فراشناخت^۱ نامیده می‌شود. این مفهوم که معروفی آن به اوایل دهه ۷۰ برمی‌گردد، در پیشینه پژوهشی بیشتر با نام فلاول^۲ متداول است (استاوریانوپولوس^۳، ۲۰۰۷). در حوزه روان‌شناسی تحولی و شناختی در گذشته (فلاول، ۱۹۷۹) و بررسی‌های اخیر در روان‌شناسی مثبت‌نگر (بئر و موتنا، ۲۰۱۰، ۲۰۱۲) بررسی فراشناخت تاریخچه قدیمی دارد. فراشناخت، مفهومی چندبعدی است که شامل دانش (باور)، پردازش و راهبردهایی می‌شود که ارزیابی، نظارت یا کنترل شناخت را بر عهده دارند (اسپادا و همکاران^۴، ۲۰۰۷). بیشتر فعالیت‌های شناختی، به عوامل فراشناختی وابسته هستند که این فعالیت‌ها را نظارت و کنترل می‌کنند. به علاوه، اطلاعاتی که از نظارت فراشناختی استخراج می‌شوند، اغلب به عنوان احساسات ذهنی که می‌تواند بر رفتار تأثیرگذار باشد، تجربه می‌شوند (امینی، ۲۰۰۷). فراشناخت‌ها به افراد کمک می‌کنند تا انعطاف‌پذیر شوند و با کنترل احساسات، تصمیم درست و منطقی بگیرند. تجربه اوج فراشناختی از مهم‌ترین عواملی است که امروزه در مسئله فراشناخت مطرح شده است. تجربه اوج، حالت جذب شناختی عمیق و نوعی لذت ذاتی است. بررسی در مورد تجربه اوج از دهه ۱۹۷۰ (سکیزنت میهالی^۵، ۱۹۷۵) شروع شد و در زمینه روان‌شناسی مثبت‌نگر به عنوان بخشی یکپارچه مابین دیدگاه کسب لذت و دیدگاه عملکرد مطلوب محسوب می‌شود (سلینگمن^۶ و سکیزنت میهالی، ۲۰۱۴). تجربه اوج را می‌توان به عنوان یک حالت، وضعیت و یا یک وضعیت مخصوص اندازه‌گیری کرد (جکسون و اکلوند^۷، ۲۰۰۲). رایج‌ترین تعریف تجربه اوج، سه مؤلفه مشخص دارد که شامل جذب‌شدگی، لذت و انگیزش ذاتی است. این سه

¹. Meta Cognition

². Flavel

³. Stavrianopoulos

⁴. Spadaa et al

⁵. Csikszentmihalyi

⁶. Selingman

⁷. Jackson & Eklund

مؤلفه اجزای اساسی هستند که در بررسی‌های تجربه اوج از آنها استفاده می‌شود (سکیزننت میهالی، ۱۹۹۷، ۱۹۸۸؛ لارسن و ریچاردز^۱، ۱۹۹۴). بین تجربه اوج وضعیتی در بافت مطالعه و کار با دیگر سازه‌های وضعیتی همچون کترل توجه (کرمکوا، مونتا و اسپادا^۲، ۲۰۱۰)، اثرات مثبت در مطالعه و کار (روگاتن و مونتا، ۲۰۱۵؛ فولانگار و کلوی^۳، ۲۰۰۹) و مشارکت در کار (مونتا، ۲۰۱۵) همبستگی وجود دارد. با این وجود، عمدتاً این همبستگی متوسط است که نشان می‌دهد تجربه اوج، سازه‌ای مستقل است. تجربه شدت و دفعات جذب‌شدگی برای ایجاد رفاه ذهنی (مونتا و آساکاوا، ۲۰۱۰) و عملکردی، خصوصاً در محیط کار (باکر^۴، ۲۰۰۸) و مطالعه (انگسر و راینبرگ^۵، ۲۰۰۸) مد توجه قرار می‌گیرد. همچنین تجربه شدت و دفعات جذب‌شدگی بر اساس فرضیه بئر و مونتا (۲۰۱۰) در مورد رشد سازگاری روان‌شناختی ناشی از فراشناخت‌های سازگارانه نوشته شده است. از آنجایی که تجربه اوج، پدیده‌ای شناختی به‌شمار می‌آید، فرض بر این است افرادی که مشغول فعالیت خاصی هستند باید فراشناخت‌های سازگار عمومی را فعال کنند بلکه باید فراشناخت‌های خاص مربوط به حالات تجربه اوج را فعال کنند تا تجربه اوج را تسهیل کنند. بر این اساس فراشناخت‌های تجربه اوج خاص، می‌توانند بیشتر و بهتر از فراشناخت‌های عمومی، رخداد تجربه اوج را پیش‌بینی کنند که این پدیده نیازمند ابزاری مجزا برای شناسایی کیفیت تجربه اوج در افراد است. پرسشنامه‌های متعددی در راستای سنجش شناختی تجربه اوج در زمینه‌های مختلف طراحی شده‌اند؛ به عنوان مثال باکر^۶ (۲۰۰۸) در پژوهشی با طراحی پرسشنامه تجربه اوج مرتبط با شغل بر روی نمونه ۱۳۴۶ نفری در کشور هلند نشان داد که میزان آلفای کرونباخ این ابزار ۰/۷۳ و از ویژگی‌های روان‌سنجی مناسبی برخوردار است. همچنین در پژوهشی دیگر به‌منظور بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس حالت تجربه اوج که بر روی ۲۰۳۶ اسپانیایی‌زبان ورزشکار طراحی شده بود میزان آلفای کرونباخ ۰/۷۰ گزارش شد که

¹. Larson & Richards

². Cermakova, Moneta & Spada

³. Rogaten & Moneta

⁴. Fullagar & Kelloway

⁵. Bakker

⁶. Engeser & Rheinberg

⁷. Bakker

نشان از همسانی درونی مطلوب این ابزار و پایایی رضایت‌بخش آن دارد (ساللوو^۱ و همکاران، ۲۰۰۸). اما با این حال خلاً ابزاری که کیفیت فراشناختی تجربه اوج را به عنوان سازه‌ای مجزا سنجش و ارزیابی کند در پژوهش‌ها احساس می‌شد که به همین منظور ویلسون و مونتا (۲۰۱۵) در پژوهشی بدیع با هدف ساخت و هنجاریابی پرسشنامه تجربه اوج فرا شناختی^۲، امکان اندازه‌گیری دانش فراشناختی افراد و عقاید آنها را در مورد تجربه اوج به عنوان یک حالت هوشیار فراهم کردند. در همین راستا ویلسون و مونتا (۲۰۱۵) ابتدا متنی را به منظور شناسایی افرادی که از تجربیات اوج برخوردار هستند، تنظیم کردند و از ۳۷۱ نفر دانشجویی که مورد بررسی قرار دادند ۲۰۴ دانشجو تجربه اوج فراشناختی را حداقل یکبار در زندگی خود تجربه کرده بودند و در مرحله بعد این افراد گویه‌های پرسشنامه را تکمیل کردند. بررسی‌های تحلیل عاملی اکتشافی ساختار دو عاملی (اعتقاد به توانایی ناشی از تجربه اوج، اعتماد به توانایی موفقیت ناشی از تجربه اوج) را نشان داده است. همچنین در مطالعات بعدی که به منظور تحلیل عاملی تأییدی بر روی ۱۵۹ کارگر اجرا شد دو عاملی بودن این پرسشنامه را تأیید کرد. پس از حذف گویه‌های نامربوط، ۱۲ گویه اصلی به صورت مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت برای این ابزار در نظر گرفته شد. به علاوه در بررسی پایایی با روش آلفای کرونباخ هر یک از عوامل به ترتیب ۰/۷۷ و ۰/۸۷ گزارش شد که نشان از همسانی درونی مطلوب این ابزار در جمعیت عادی داشت (ویلسون و مونتا، ۲۰۱۵). از سویی این ابزار اولین ابزار سنجش پردازش‌های فراشناختی افراد در زمینه تجربه اوج است که با هدف مرفوع‌سازی خلاً ابزاری این سازه طراحی شده است (ویلسون و مونتا، ۲۰۱۵) و همچنین به علت تازگی آن تاکنون نمونه‌ای از بررسی ویژگی‌های روان‌سنجدی این مقیاس در سایر جوامع در دست نیست. بر همین اساس بررسی ویژگی‌های روان‌سنجدی این مقیاس در نمونه ایرانی به علت بدیع بودن، نبود نمونه مشابه و نیاز پژوهشی این فرصت را در اختیار پژوهشگران ایرانی قرار می‌دهد تا با علم روز پیش رفته و ابزاری با حساسیت و پایایی مطلوب‌تری را برای ارزیابی و سنجش تجربه اوج فراشناختی در اختیار داشته باشند. به منظور تعیین ویژگی‌های روان‌سنجدی هر پرسشنامه به‌طور عمده پژوهشگران

¹. Calvo

². Flow Meta Cognition

از دو رویکرد کلاسیک و سؤال-پاسخ یاد می‌کنند. نظریه کلاسیک، آزمون الگوی ساده و کاملاً مفیدی است که می‌تواند نحوه تأثیر خطاهای اندازه‌گیری را بر نمره‌های مشاهده شده توصیف کند. بر اساس این نظریه نمره مشاهده شده، نمره‌ای که فرد در هر آزمونی به دست می‌آورد از دو جزء یا مؤلفه جمع‌پذیر شامل نمره واقعی و نمره خطای تشکیل شده است. باید توجه داشته باشیم که نمره مشاهده شده نمی‌تواند به صورت حتم نشانگر نمره واقعی افراد باشد زیرا این نمره علاوه بر نمره واقعی افراد از درصدی از خطای اشیاع شده است. همچنین وابستگی پارامترهای سؤال به نمونه آزمودنی‌ها نیز در نظریه کلاسیک مطرح است. به این معنی که پارامترهایی که از طریق شاخص‌های نمونه برای پرسش‌های آزمون برآورده می‌شود به ویژگی‌ها و سطح توانایی آزمودنی‌ها بستگی دارد و لذا با تغییر آزمودنی‌ها و انتخاب نمونه دیگر از جامعه آزمودنی‌ها به علت خطای نمونه‌برداری، پارامترهای پرسش‌ها نیز تغییر پیدا می‌کند (Lord^۱, ۱۹۸۰). هرچند نظریه کلاسیک آزمون (CTT^۲) چندین دهه به توسعه آزمون‌ها خدمت کرده است اما نظریه سؤال-پاسخ (IRT^۳) به سرعت به صورت خط فکری پایه‌های نظری اندازه‌گیری درآمده است. نظریه IRT در ابتدا بیشتر مدل‌های تکبعدی را شامل می‌شد اما در ادامه شماری از مدل‌های چندبعدی نیز تدوین شده است که در این مدل‌ها می‌توان صفات را به‌وسیله مقایسه بین آزمون‌ها یا درون سؤال سؤال‌ها اندازه‌گیری کرد. همچنین در نظریه کلاسیک آزمون اعتبار آزمون‌های بلند بیشتر از اعتبار آزمون‌های کوتاه‌تر است، این در حالی است که در نظریه سؤال-پاسخ اعتبار آزمون‌های کوتاه ممکن است بیشتر از آزمون‌های بلند باشد (Feldt & Bernnan^۴, ۱۹۸۹). افزون بر آن مدل پاسخ مدرج (GRM^۵) برای پاسخ‌های مناسب است که گزینه‌های پاسخ دارای طبقه‌های مرتب شده هستند مانند آنچه در مقیاس‌های درجه‌بندی لیکرت وجود دارد (Seym Jimma^۶, ۱۹۹۶). با این وجود، بررسی‌های اندکی در مورد عقاید افراد در خصوص تجربه اوج به عنوان یک حالت عملکردی مطلوب در بین دانشجویان وجود دارد و بررسی پیشینه پژوهشی بیانگر نبود ابزاری مناسب برای

¹. Lord

². Classical test theory

³. Item response theory

⁴. Feldet & Bernnan

⁵. Graded Response Model

⁶. Samejima

بررسی تجربه اوج فراشناختی در جامعه ایرانی است. بر این اساس، هدف پژوهش حاضر بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس تجربه اوج فراشناختی بر اساس دو نظریه کلاسیک آزمون و نظریه سوال-پاسخ است.

روش

طرح پژوهش حاضر توصیفی و از نوع مطالعات همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش، همه دانشجویان دانشگاه سمنان بودند که در سال تحصیلی ۱۳۹۵ در این شهر مشغول به تحصیل بودند. در مورد حجم نمونه لازم برای تحلیل عاملی و مدل‌های ساختاری توافق کلی وجود ندارد (شریبیر^۱ و همکاران، ۲۰۰۶) اما به‌زعم بسیاری از پژوهشگران حداقل حجم نمونه لازم برای این منظور ۲۰۰ نمونه است (هلدر و هندریکسون^۲، ۱۹۸۷). کلاین^۳ (۲۰۱۰) نیز معتقد است در تحلیل عاملی اکتشافی برای هر متغیر ۱۰ یا ۲۰ نمونه لازم است و دست کم حجم نمونه ۲۰۰ قابل دفاع است؛ اما در تحلیل عاملی تأییدی حداقل حجم نمونه بر اساس عامل‌ها تعیین می‌شود نه متغیرها. اگر از مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شود حدود ۲۰ نمونه برای هر عامل (متغیر نهفته) لازم است (جکسون^۴، ۲۰۰۳). حجم نمونه توصیه شده برای تحلیل عامل تأییدی حدود ۲۰۰ نمونه برای ده عامل توصیه شده است (شی و گلداستین^۵، ۲۰۰۶). لذا بر اساس نظرات مطرح شده در این پژوهش با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشای چندمرحله‌ای حجم نمونه ۲۰۰ نفر در نظر گرفته شد.

ابزارهای اندازه‌گیری

۱- مقیاس تجربه اوج فراشناختی^۶: این پرسشنامه را ویلسون و مونتا (۲۰۱۵) برای اندازه‌گیری میزان تجربه اوج فراشناختی یا میزان جذب شدگی افراد حین انجام وظایف و تکالیف، طراحی کرده‌اند. پرسشنامه ۱۲ گویه دارد که دو عامل اعتقاد به

¹. Schreiber

². Holter & Hendriksen

³. Kline

⁴. Jackson

⁵. Shah & Goldstein

⁶. Flow Meta Cognition Questionnaire

توانایی ناشی از تجربه اوج (۱، ۳، ۵، ۷، ۹، ۱۱) و عامل اعتماد به توانایی اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج (۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲) را می‌سنجد. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه به صورت مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت از ۱ = موافق نیستم، ۲ = اندکی موافق، ۳ = تقریباً موافق و ۴ = خیلی زیاد موافق، است. تحلیل عاملی اکتشافی در پژوهش ویلسون و مونتا (۲۰۱۵) از ساختار دو عاملی حمایت کرد. تدوین کنندگان میزان آلفای پرسشنامه را با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای هر یک از عوامل به ترتیب ۰/۷۷ و ۰/۸۷ گزارش کردند (ویلسون و مونتا، ۲۰۱۵).

۲. پرسشنامه فراشناخت: این مقیاس را ولز و کارت رایت - هاتون^۱ (۲۰۰۴) به عنوان ابزاری برای سنجش باورهای فراشناختی طراحی کرده‌اند و ۳۰ گویه دارد که باورهای فراشناختی را اندازه‌گیری می‌کند. این مقیاس دارای پنج خرده مقیاس شامل: کترول ناپذیری و خطر افکار که روی غیر قابل کترول بودن و خطرناک بودن نگرانی‌ها تأکید می‌کند، باورهای مثبت درباره نگرانی، وقوف شناختی، اطمینان شناختی و نیاز به کترول افکار است. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه به صورت مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت از ۱ = موافق نیستم تا ۴ = خیلی زیاد موافق، است. همچنین این ابزار سؤال‌های معکوس دارد. تدوین کنندگان دامنه ضریب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌ها را ۰/۹۳ تا ۰/۹۷ و پایایی آن را به روش بازآزمایی برای نمره کل پس از دوره ۲۲ تا ۱۱۸ ۰/۷۷ روزه ۰/۷۵ و برای خرده مقیاس‌ها از ۰/۵۹ تا ۰/۸۷ گزارش کرده‌اند. اعتبار این مقیاس در جامعه ایرانی با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۹۱ گزارش شده است (شیرین (شیرینزاده دستگردی و همکاران، ۱۳۸۷).

۳. پرسشنامه فراشناخت و فراهیجان مثبت^۲: در این پژوهش از پرسشنامه فراشناخت و فراهیجان مثبت بئر و مونتا (۲۰۱۰) استفاده شده است. مجموعاً ۱۸ گویه وجود دارد که هر آزمودنی به این گویه‌ها با مقیاس چهار درجه‌ای (از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) پاسخ می‌دهند. پرسشنامه سه زیرمقیاس شامل: الف. اعتماد به خاموش‌سازی افکار و هیجانات پایدار؛ ب. اعتماد به تفسیر هیجانات خود به عنوان نشانه، جلوگیری از واکنش فوری و تنظیم ذهن برای حل مسئله و ج. اعتماد به تنظیم سلسله‌مراتب اهداف انعطاف‌پذیر و عملی، دارد. تحلیل عاملی اکتشافی در پژوهش بئر

¹. Wells & Cartwright-Hatton

². Positive Meta Cognition & Meta Emotion Questionnaire

و مونتا (۲۰۱۰) از ساختار سه عاملی حمایت کرد. تدوین کنندگان میزان آلفای پرسشنامه را با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای هر یک از عوامل به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۷۶ و ۰/۸۵ گزارش کردند. در پژوهش حاضر میزان آلفا برای هر کدام از عوامل به ترتیب ۰/۸۱۶، ۰/۷۹۴ و ۰/۶۴۴ به دست آمد.

روش اجرا

به منظور اجرای پژوهش، ابتدا پرسشنامه توسط متخصص زبان انگلیسی به فارسی برگردانده شد، سپس ترجمه برگردان انجام شد. پس از آن پرسشنامه در اختیار دو نفر از متخصصان روان‌شناسی تربیتی و روان‌سنگی قرار داده شد و مشکلات مربوط به ترجمه گویی‌ها بررسی و برطرف شد. در مطالعه‌ای مقدماتی پرسشنامه ترجمه شده در اختیار ۳۰ نفر از دانشجویان قرار گرفت. پس از گردآوری پرسشنامه‌ها، مشخص شد ابزار از قابلیت مطلوبی برخوردار است و پرسشنامه نهایی در اختیار ۳۰۰ نفر از دانشجویان قرار داده شد. قابل ذکر است که ۴ مورد از پرسشنامه‌ها به دلیل ناقص بودن اطلاعات از مجموع داده‌ها کنار گذاشته شدند و درنهایت ۲۹۶ پرسشنامه، تحلیل شد. تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی بر روی یک نمونه، همبستگی پرسون، ضریب آلفای کرونباخ و تحلیل سؤال-پاسخ بر اساس مدل سیم‌جیما^۱ روی داده‌ها صورت گرفت. همچنین داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SPSSv19، LISRELv8.80 و Multilog تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها

تحلیل عاملی اکتشافی: به منظور تعیین عوامل پرسشنامه تجربه اوج فراشناختی، از روش تحلیل عاملی اکتشافی و برای استخراج عامل‌ها، از تحلیل مؤلفه‌های اصلی استفاده شد. پیش از اجرای تحلیل عاملی، شاخص کفایت نمونه‌برداری (KMO)^۲ و مقدار آزمون کرویت بارتلت^۳ محاسبه شد. در این تحلیل، مقدار KMO برابر با ۰/۸۰۸ و مقدار مجدول کای آزمون کرویت بارتلت برابر با ۳۷۸/۵۱۹ به دست آمد که

¹. Samejima

². Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy

³. Kroit bartlett

با درجه آزادی ۶۶ معنی دار بود ($P \leq 0.001$). اندازه KMO معکس کننده کفايت نمونه‌گيري است. ارقام کوچک KMO بيانگر آن است که همبستگي بين زوج متغيرها را نمي‌توان از طريق ساير متغيرها تبيين کرد. بنابراین، ممکن است که کاربرد روش تحليل عاملی مناسب نباشد. آزمون بارتلت نيز با بررسی فرض صفر، رابطه‌اي بين متغيرهاي مورد مطالعه پيدا نکرد (همبستگي هاي موجود در ماترييس همبستگي برابر با صفر است) و آزمون χ^2 فرض صفر را مورد بررسی قرار داد. برای تعیین اينکه مقیاس تجربه اوج فراشناختی از چند عامل اشاعر شده، شاخص‌های ارزش ویژه، نسبت واريانس تبيين شده و نمودار سنگریزه مورد توجه قرار گرفت. بر اين اساس، دو عامل استخراج شد که اين دو عامل $4/67$ درصد از واريانس کل آزمون را تبيين کردند. نتایج نمودار اسکري و جدول واريانس نشان می‌دهد که يك عامل بزرگ و اوليه با عنوان اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج با ارزش ویژه $2/75$ وجود دارد که $22/93$ درصد از واريانس ابزار را تبيين می‌کند و در ادامه عامل اعتماد به تواناني $21/74$ اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج با ارزش ویژه $2/61$ مشاهده شد که $21/74$ درصد از واريانس کل ابزار را تبيين کرده است. همچنین بارهای عاملی مربوط به سؤال‌ها در جدول (۱) ارائه شده است.

جدول (۱) بارهای عاملی سوالهای مقیاس تجربه اوج فراشناختی (n=۲۹۶)

آیتم	گویه‌ها	عامل اول	عامل دوم
۷	می‌دانم که بودن در حالت تجربه اوج فراشناختی باعث به دست آوردن چیزهای جدیدی می‌شود.	۰/۷۶۰	
۹	هنگامی که در حالت تجربه اوج فراشناختی قرار دارم تفکرم روشن‌تر می‌شود.	۰/۶۸۶	
۵	هنگامی که در تجربه اوج فراشناختی قرار دارم، می‌توانم ایده‌ها و انتخاب‌های جدیدی ایجاد کنم.	۰/۶۶۷	
۱۱	هنگامی که در حالت تجربه اوج فراشناختی قرار دارم خلاقیت بیشتری دارم.	۰/۶۵۳	
۳	تجربه اوج فراشناختی بر فعالیت‌هایم اثرات مثبتی دارد.	۰/۵۸۳	
۱	هنگامی که در حالت تجربه اوج فراشناختی قرار دارم، کاملاً بر فعالیتم تمکن می‌کنم.	۰/۵۱۶	
۶	هنگامی که فعالیتی را شروع می‌کنم، هیچ چیزی مانع از ایجاد تجربه اوج فراشناختی در من نمی‌شود.	۰/۷۶۴	
۱۰	هنگامی که در حالت تجربه اوج فراشناختی قرار دارم، قدرت کنترل دارم.	۰/۶۹۱	
۴	می‌توانم در صورت لزوم به سرعت تجربه اوج فراشناختی را دوباره به دست آورم.	۰/۶۴۳	
۲	می‌دانم که در صورت لزوم چگونه باید تجربه اوج فراشناختی را دوباره ایجاد کنم.	۰/۶۳۲	
۸	می‌دانم که برای به دست آوردن تجربه اوج فراشناختی به چه چیزی نیازمندم.	۰/۶۰۰	
۱۲	می‌توانم برای مدت زمان طولانی تجربه اوج فراشناختی را حفظ کنم.	۰/۳۷۶	

همان‌گونه که مشاهده می‌شود همه بارهای عاملی مناسب هستند. کوچک‌ترین بار عاملی متعلق به سؤال ۱۲ با ۰/۳۷۶ و بزرگ‌ترین بار عاملی متعلق به سؤال ۶ با ۰/۷۶۴ است.

تحلیل عاملی تأییدی: از آنجایی که مقیاس تجربه اوج فراشناختی از دو عامل تشکیل شده و تحلیل اکتشافی آن را به خوبی نشان داده است، برای برازش مدل دو عاملی مقیاس از روش تحلیل عاملی تأییدی نیز استفاده شد. برای برازنده‌گی مدل از شاخص‌های برازنده‌گی ریشه واریانس خطای تقریب^۱ (RMSEA)، ریشه استاندارد واریانس پس‌مانده^۲ (SRMR)، شاخص برازنده‌گی مقایسه‌ای^۳ (CFI)، شاخص برازش نرم شده^۴ (NFI) شاخص نیکویی برازش^۵ (GFI) و شاخص نیکویی برازش تعدیل شده^۶ (AGFI) استفاده شد. متخصصان، برش‌های متعددی را برای شاخص‌های برازش تعیین کرده‌اند. برای مثال، مقدار مساوی یا کمتر از ۰/۰۵ برای ریشه واریانس خطای تقریب، مقدار مساوی یا بالاتر از ۰/۹۶ برای شاخص برازنده‌گی مقایسه‌ای و برازش نرم شده، مقدار مساوی یا کمتر از ۰/۰۷ برای ریشه استاندارد واریانس پس‌مانده، نشان‌دهنده برازنده‌گی کافی مدل است (جورسکوگ و سوربوم^۷، ۲۰۰۳). از سوی دیگر، برکلر^۸ (۱۹۹۰) معتقد است که اگر شاخص‌های برازنده‌گی مقایسه‌ای، نیکویی برازش و نیکویی برازش تعدیل شده بزرگ‌تر از ۰/۹ و شاخص‌های ریشه واریانس خطای تقریب و ریشه واریانس پس‌مانده کوچک‌تر از ۰/۰۵ باشد بر برازش بسیار مطلوب و کوچک‌تر از ۱/۰ بر برازش مطلوب دلالت دارد. شاخص‌های برازنده‌گی فرم نهایی پرسشنامه بررسی شد. یافته‌ها حاکی از آن است که مدل‌ها از شاخص‌های برازنده‌گی مناسبی برخوردارند. در مدل مرتبه اول، $df=۵۲$ ، $X^2=۶۴/۸۳$ و $df=1/22$ است. افزون بر آن، تحلیل عاملی مرتبه دوم داده‌ها نشان

^۱. Root Mean Square Error of Approximation

^۲. Standardized Root Mean Square Residual

^۳. Comparative Fit Index

^۴. Normed Fit Index

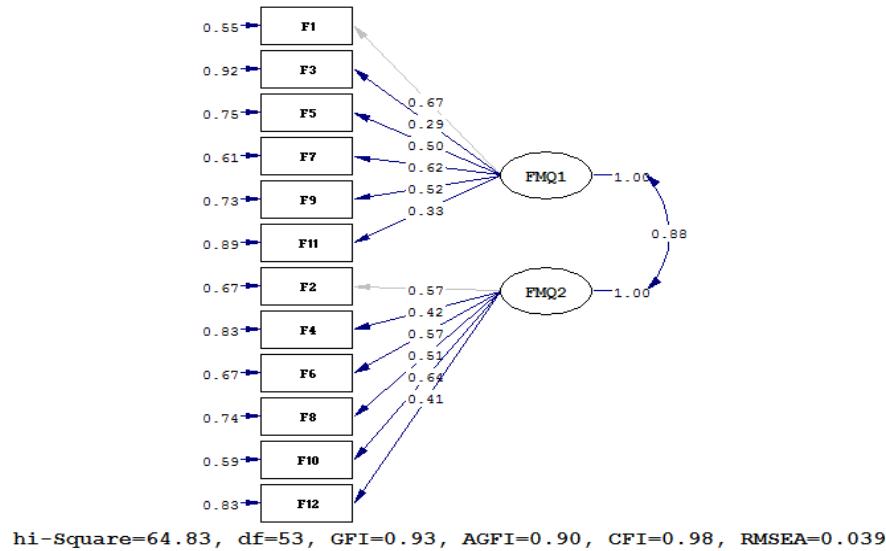
^۵. Goodness of Fit Index

^۶. Adjusted Goodness of Fit Index

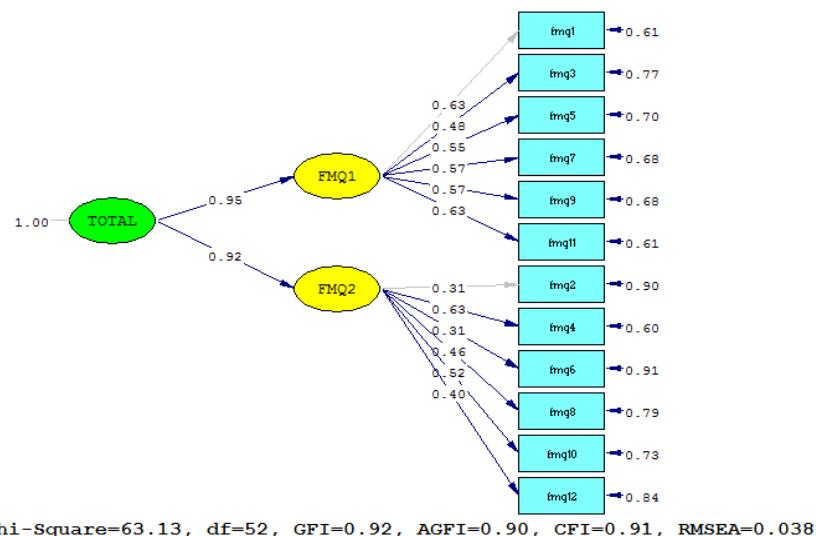
^۷. Joreskog & Sorbom

^۸. Berkler

داد مقدار $\chi^2=63/13$, $df=52$, $X^2/df=1.21$ و بنابراین نسبت $\chi^2/df=1.21$ است که نشان از برازش مطلوب هر دو مدل در مرتبه اول و دوم دارد.

شکل (۱) مدل تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول مقیاس تجربه اوج فراشناختی

شکل (۲) مدل تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم مقیاس تجربه اوج فراشناختی

جدول (۲) برآوردهای پارامترهای استاندارد مقیاس تجربه اوج فراشناختی ($n=296$)

عامل	تجربه اوج فراشناختی	ضریب استاندارد	واریانس خطای استاندارد	ضریب تعیین
۱	۱	۰/۶۷۱	۰/۵۵۰	۰/۴۵۰
	۳	۰/۲۸۶	۰/۹۱۸	۰/۰۸۲
	۵	۰/۵۰۳	۰/۷۴۷	۰/۲۵۳
	۷	۰/۶۲۴	۰/۶۱۱	۰/۳۸۹
	۹	۰/۵۲۱	۰/۷۲۹	۰/۲۷۱
	۱۱	۰/۳۳۰	۰/۸۹۱	۰/۱۰۹
۲	۲	۰/۵۷۳	۰/۶۷۱	۰/۳۲۹
	۴	۰/۴۱۸	۰/۸۲۶	۰/۱۷۴
	۶	۰/۵۷۰	۰/۶۷۵	۰/۳۲۵
	۸	۰/۵۰۹	۰/۷۴۱	۰/۲۵۹
	۱۰	۰/۶۳۷	۰/۵۹۴	۰/۴۰۶
	۱۲	۰/۴۱۲	۰/۸۳۰	۰/۱۷۰

برآوردهای پارامترها: با توجه به اینکه مدل دوعلاملی با ۱۲ گویه برآزندگی مناسبی نشان داد، ضرایب استاندارد، جملات خطای و واریانس تبیین شده (R^2) بررسی شد (جدول ۲). همه مسیرهای استاندارد معنی‌دار بودند. برای عامل اعتقاد به موفقیت در تجربه اوج گویه ۱ اعتبار قابل قبولی داشت ($R^2=0/45$). همچنین برآوردهای گویه ۷ نیز نسبتاً خوب بود ($R^2=0/39$)؛ اما برآوردهای ۹، ۵، ۱۱ و ۳ نسبتاً پایین بود (به ترتیب $R^2=0/27$, $R^2=0/25$, $R^2=0/11$ و $R^2=0/08$). به این ترتیب معتبرترین و نیرومندترین نشانگر سازه نهفته اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج گویه (۱) ($\lambda_{11(s \text{tand})}=0/67$) و به دنبال آن گویه‌های ۷، ۹، ۵، ۱۱ و ۳ (به ترتیب $\lambda_{11(s \text{tand})}=0/62$, $\lambda_{9(s \text{tand})}=0/50$, $\lambda_{5(s \text{tand})}=0/33$, $\lambda_{11(s \text{tand})}=0/29$ و $\lambda_{3(s \text{tand})}=0/21$) بود. علاوه بر آن، در عامل دوم یعنی اعتقاد به توانایی اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج گویه ۱۰ اعتبار قابل قبولی داشت ($R^2=0/41$). همچنین گویه‌های ۲ و ۶ دارای اعتبار نسبتاً خوبی بودند (به ترتیب $R^2=0/33$ و $R^2=0/32$) اما برآوردهای ۸، ۴

و ۱۲ پایین بود (به ترتیب $R^2=0.17$, $R^2=0.17$, $R^2=0.17$)؛ بنابراین معتبرترین و نیرومندترین نشانگر سازه نهفته عامل اعتماد به توانایی اعتقاد به موفقیت در تجربه اوج مربوط به گویه ۱۰ ($\lambda_{1.2(s\tan d)}=0.64$) و به دنبال آن گویه‌های ۲، ۶، ۸، ۴ و ۱۲ (به ترتیب $\lambda_{8.2(s\tan d)}=0.42$, $\lambda_{8.2(s\tan d)}=0.51$, $\lambda_{6.2(s\tan d)}=0.57$, $\lambda_{4.2(s\tan d)}=0.57$ و $\lambda_{1.2(s\tan d)}=0.41$) بود.

روایی ملاکی ابزار: برای محاسبه روایی مقیاس تجربه اوج فراشناختی از اجرای همزمان آن با پرسشنامه فراشناخت (MCQ-30) و پرسشنامه فراشناخت مثبت و فراهیجان استفاده شد. متغیرهای ذکر شده به طور همزمان در بین ۲۹۶ نفر از دانشجویان اجرا و اطلاعات حاصله با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون تحلیل شد (جدول ۲).

جدول (۳) همبستگی مقیاس تجربه اوج فراشناختی با فراشناخت، فراشناخت مثبت و فراهیجان

متغیر	۱	۲	۳	۴
۱. اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج				
۲. اعتماد به توانایی ناشی از تجربه اوج	۰/۴۸۸**	۱		
۳. فراشناخت	۰/۱۲۷*	۰/۱۴۷*	۱	
۴. فراشناخت مثبت و فراهیجان	۰/۳۳۴**	۰/۳۰۴**	۰/۶۰۹**	۱
میانگین	۱۸/۱۹	۱۷/۷۴	۷۹/۸۱	۵۱/۳۰
انحراف استاندارد	۳/۵۹	۳/۶۲	۱۲/۶۵	۶/۸۰

** $p\leq 0.01$ * $p\leq 0.05$

همان‌گونه که در جدول (۳) دیده می‌شود، میزان همبستگی بین تجربه اوج فراشناختی و فراشناخت (0.15) در سطح $p\leq 0.05$ معنی‌دار است. همچنین بین تجربه اوج فراشناختی و فراشناخت مثبت و فراهیجان (0.36) رابطه مثبت و معنی‌داری در سطح $p\leq 0.01$ به دست آمد. میانگین و انحراف استاندارد و سایر روابط بین متغیرها نیز در جدول فوق ارائه شده است.

تحلیل اعتبار: اعتبار مقیاس تجربه اوج فراشناختی با استفاده از روش همسانی درونی و با بهره‌گیری از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد. نتایج نشان داد که اعتبار زیرمقیاس اعتقاد به توانایی ناشی از تجربه اوج 0.749 و عامل اعتماد به توانایی اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج 0.692 است.

تحلیل نظریه سؤال - پاسخ بر اساس مدل سیم‌جیما (Samejima Model): از آنجا که در مقیاس تجربه اوج فراشناختی از پاسخ‌های رتبه‌ای چند ارزشی استفاده شده، از مدل پاسخ مدرج سیم‌جیما برای برازنده‌گی نیز استفاده شده است. نخست نسبت پاسخ‌های هر طبقه تحلیل شد، بررسی توزیع پاسخ‌های مشاهده شده نشان داد در هر طبقه پاسخ، نسبت‌های منطقی برای تحلیل وجود دارد. توانایی هر سؤال در تمیز بین سطوح در دامنه پیوستار ویژگی (پارامتر تمیز یا α) و آستانه‌های گزینه‌های پاسخ (β) محاسبه شد (جدول ۴). پارامتر تمیز کمتر از 0.65 به عنوان شاخص تمیز پایین، 0.65 تا 0.74 به عنوان شاخص تمیز متوسط و 0.75 یا بالاتر به عنوان شاخص تمیز بالا در نظر گرفته شد (بیکر، راندس و زوون، ۲۰۰۰). قابل ذکر است، از آنجایی که مقیاس تجربه اوج فراشناختی از دو عامل (اعتقاد به توانایی ناشی از تجربه اوج و اعتماد به توانایی اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج) تشکیل شده است بنابر این برای هر عامل تابع آگاهی آزمون و منحنی پاسخ طبقه به صورت جداگانه ارائه شده است.

^۱. Baker, Rounds & Zevon

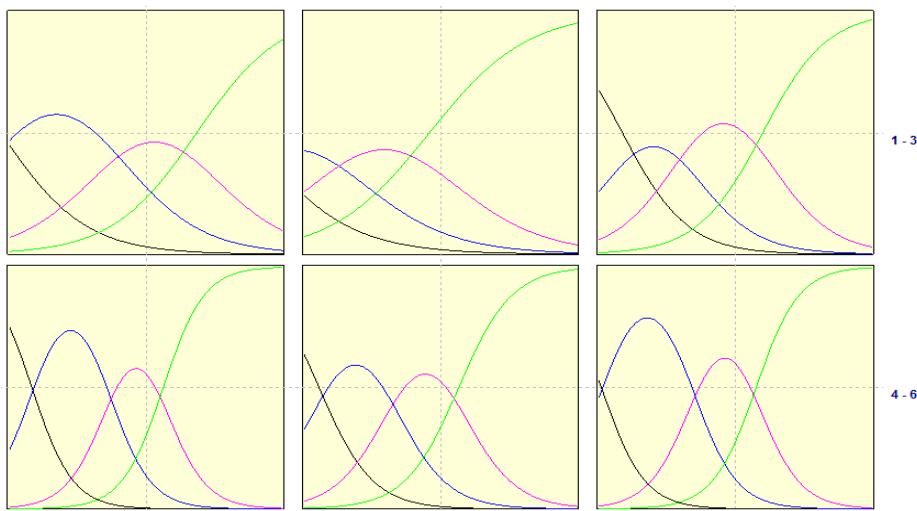
جدول (۴) تحلیل پاسخ‌های سؤال مقیاس تجربه اوج فراشناسختی

آستانه گزینه‌های پاسخ				تمیز	سؤال‌ها
$\alpha\beta$	$\beta\beta$	$\beta\alpha$	α		
۱/۱۰	-۰/۷۵	-۲/۱۹	۱/۰۸	۱	
۰/۷۲	-۰/۷۹	-۲/۱۶	۲/۳۸	۲	
-۰/۲۶	-۲/۲۴	-۴/۲۳	۰/۹۳	۳	
۰/۸۳	-۰/۸۲	-۲/۱۸	۲/۳۱	۴	
۰/۵۹	-۱/۱۳	-۲/۴۸	۱/۴۱	۵	
۱/۸۵	-۰/۸۶	-۲/۴۱	۱/۰۹	۶	
۰/۳۷	-۰/۸۲	-۲/۵۱	۲/۲۳	۷	
۰/۱۲	-۱/۸۸	-۲/۳۷	۱/۲۶	۸	
۰/۳۹	-۱/۰۸	-۲/۶۷	۱/۷۲	۹	
۱/۲۶	-۱/۱۸	-۲/۴۸	۰/۹۱	۱۰	
-۰/۴۵	-۰/۹۳	-۲/۹۵	۲/۱۲	۱۱	
۲/۳۸	-۰/۷۴	-۲/۸۲	۰/۷۴	۱۲	

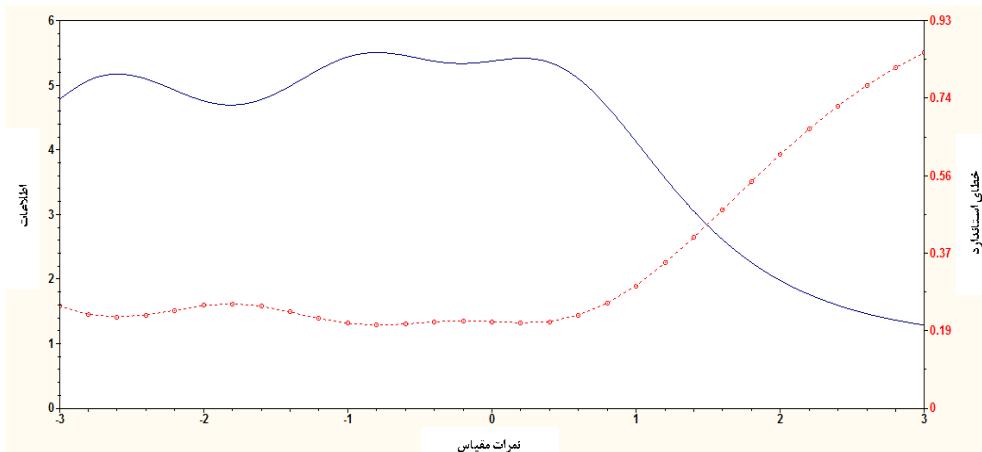
همان‌گونه که در جدول (۴) دیده می‌شود، پارامتر تمیز بیشتر سؤال‌ها مناسب است. به این معنی که بیشتر سؤال‌ها دارای پارامتر تمیز متوسط و خوب بودند؛ اما سه سؤال، ۱، ۶، ۳، ۱۰، ۸ و ۱۲ دارای ضریب تمیز پایینی بودند، زیرا پارامتر تمیز آنها بین ۰/۳۵ تا ۱/۳۵ است، از این رو سایر سؤال‌ها شبیه متوسطی داشتند. پارامتر آستانه سؤال‌ها دامنه مقادیر ویژگی را از مقادیر منفی تا مثبت در بر می‌گرفت. منحنی پاسخ طبقه^۱ در شکل‌های ۳ و ۵ گزارش شده است. افزون بر آن،تابع آگاهی آزمون برای اندازه‌گیری دقت مقیاس در سراسر پیوستار ویژگی محاسبه شده است. آگاهی آزمون به معنی عکس خطای اندازه‌گیری تعریف می‌شود؛ بنابراین، مقادیر پایین‌تر خطای آگاهی بیشتر آزمون همراه است. بیشترین آگاهی آزمون برای خردۀ مقیاس اعتقاد به

^۱. Category Response Curves.

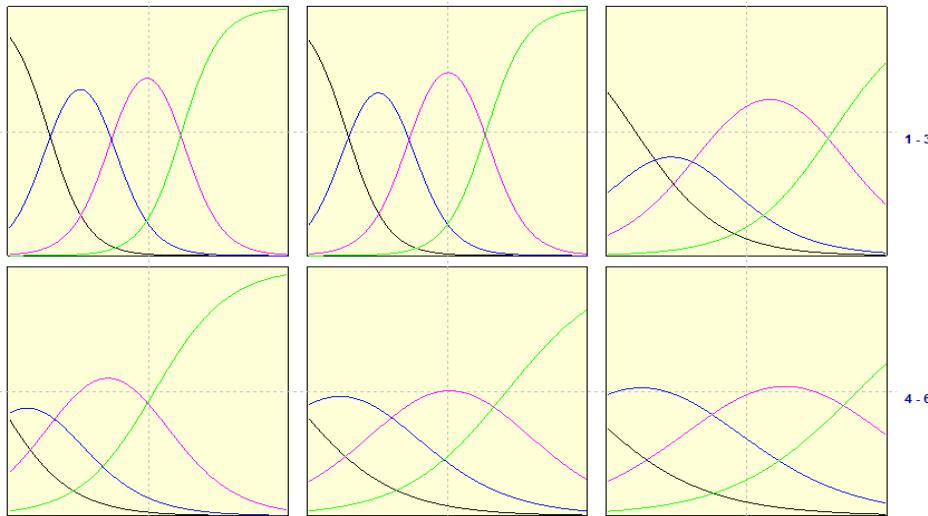
موفقیت ناشی از تجربه اوج در دامنه $-3 \leq x \leq +8$ و برای خرده‌مقیاس اعتماد به توانایی اعتقاد به موفقیت در تجربه اوج در دامنه $-2 \leq x \leq +1$ قرار داشت (شکل‌های ۴ و ۶).

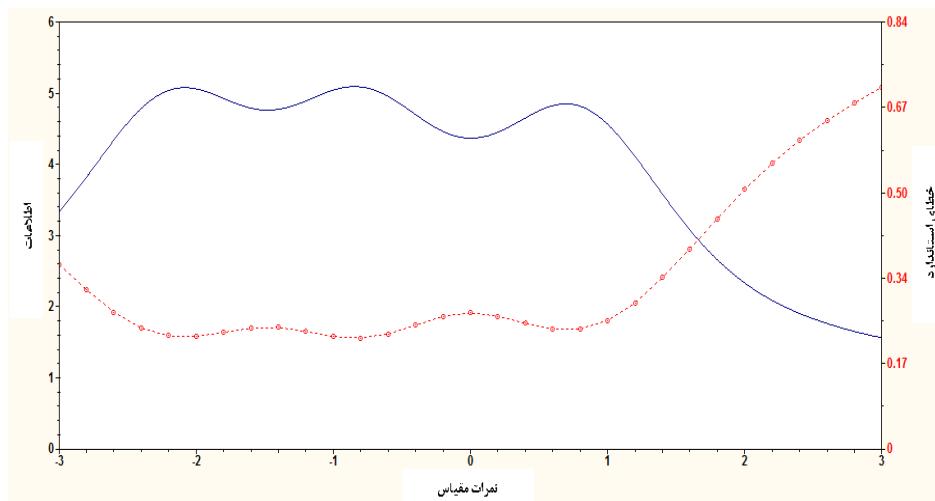
شکل (۳) منحنی پاسخ طبقه ۶ آیتم خرده‌مقیاس اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج

شکل (۴) تابع آگاهی آزمون برای ۶ آیتم خرده‌مقیاس اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج

شکل (۵) منحنی پاسخ طبقه ۶ آیتم خردۀ مقیاس اعتماد به توانایی اعتقاد به موفقیت در تجربه اوج

شکل (۶) تابع آگاهی آزمون برای ۶ آیتم خردۀ مقیاس اعتماد به توانایی اعتقاد به موفقیت در تجربه اوج

بحث و نتیجه‌گیری

در دهه‌های گذشته، مدل افراد به عنوان ارگانیسم محافظت‌کننده و خود نظم‌دهنده که با محیط خود در ارتباط هستند، از بخش‌های اصلی روان‌شناسی محسوب شده است. ویژگی اصلی که بین مدل تجربه اوج با دیگر نظریه‌های معاصر مشترک است، تعامل است. بر اساس این مدل به جای تمرکز بر شخص، تحقیقات در مورد تجربه اوج عمدتاً بر نظام پویای بین شخص و محیط و همچنین بر پدیده‌شناسی تعامل شخص-محیط تمرکز کرده‌اند (ماگنوسون و استاتین^۱، ۱۹۹۸). از این‌رو پژوهش حاضر با هدف بررسی خصوصیات روان‌سنجی مقیاس تجربه اوج فراشناختی در بین دانشجویان بود. برای تحلیل داده‌ها از روش‌های تحلیل عاملی (اکتشافی و تأییدی مرتبه اول و دوم)، ضریب آلفای کرونباخ، همبستگی پیرسون و تحلیل نظریه سؤال-پاسخ با مدل سیم جیما استفاده شد. یافته‌های تحلیل عاملی نشان داد که این ابزار دارای دو عامل اعتقاد به موفقیت ناشی از تجربه اوج و اعتماد به توانایی خودنظم‌دهی تجربه اوج بوده که با پژوهش (ویلسون و مونتا، ۲۰۱۶) مبنی بر دو عاملی بودن این ابزار همسو بود. از سوی دیگر نتایج تحلیل عاملی تأییدی برازنده‌گی مدل را با شاخص‌های برازش مناسب در مدل‌های مرتبه اول و دوم نشان داد. این یافته با نتایج پژوهش ویلسون و مونتا (۲۰۱۶) مبنی بر دو عاملی بودن ابزار مذکور همخوانی دارد. اعتبار مقیاس تجربه اوج فراشناختی با استفاده از روش همسانی درونی و با بهره‌گیری از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد. نتایج نشان داد که اعتبار مقیاس تجربه اوج فراشناختی رضایت‌بخش است. همچنین اعتبار هرکدام از خرده مقیاس‌های پرسشنامه نیز رضایت‌بخش بوده که نشان‌دهنده ضریب اعتبار مطلوب این ابزار است. این یافته نیز با پژوهش ویلسون و مونتا (۲۰۱۶) همسو بود. میهالی (۱۹۹۰) در پژوهش‌های خود افرادی را معرفی کرد که دارای عزم درونی هستند. این اصطلاح به افرادی اشاره دارد که قابلیت بالایی برای تجربه کردن تجربه اوج دارند. این افراد صرف نظر از موقعیت، به لحاظ روان‌شناختی برای تجربه کردن این وضعیت مجهز هستند. افراد دارای عزم درونی به رویه‌رو شدن با چالش‌ها تمایل دارند (لوگان^۲، ۱۹۹۰)، آنها می‌توانند به خوبی تمرکز کنند (سیکرن特 میهالی، ۱۹۸۸)، عزت‌نفس بالایی دارند،

¹. Magnusson & Stattin

². Logan

می‌توانند در برابر گزینه‌های نادرست مقاومت کنند، کمتر مضطرب می‌شوند و دارای انگیزش ذاتی هستند (جکسون و رابرتس^۱، ۱۹۹۲). افزون بر آنچه تاکنون مطرح شد برای محاسبه روایی مقیاس تجربه اوج فراشناختی از اجرای همزمان آن با پرسشنامه‌های فراشناخت (MCQ-30) و فراشناخت مثبت و فراهیجان استفاده شد. نتایج نشان داد، بین تجربه اوج فراشناختی با این متغیرها رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد که این یافته با پژوهش ویلسون و مونتا (۲۰۱۶) همسو بود. از آنجایی که تجربه اوج نوعی جذب‌شدگی در فعالیت‌ها، لذت حاصل از آن و انگیزش ذاتی ناشی از به‌کارگیری این نوع تجربه است (سیکزن特 میهالی، ۱۹۹۷) و ذهن‌آگاهی، کاهش رنج‌های غیر ضروری که با ایجاد بینش به طرز کار ذهن و ماهیت فناپذیر جهان میسر می‌شود (کابات زین، ۱۹۹۰). در مورد رابطه مثبت و معنی‌دار بین فراشناخت و فراهیجان مثبت با تجربه اوج می‌توان به این نکته اشاره کرد که برای پیش‌بینی رفاه روان‌شناختی، ذهن‌آگاهی سازه‌ای است که می‌توانند بر نظم‌جویی هیجانی اثرگذار باشند. این موضوع نشان می‌دهد که فراهیجان‌ها می‌توانند بر تجربه هیجان‌های اولیه اثرگذار باشند (میت مانگربر و همکاران، ۲۰۰۹). در مورد رابطه مثبت و معنی‌دار بین تجربه اوج و فراشناخت می‌توان گفت نظر به اینکه فراشناخت‌ها هرگونه دانش یا فرآیند شناختی تعریف می‌شود که در ارزیابی، نظارت و کنترل شناخت، مشارکت دارند و به عنوان جنبه‌های عمومی شناخت، شامل تمامی اطلاعات شناختی و برخی زمینه‌های خاص فراشناختی است که با آشنازگی روان‌شناختی مرتبط است (ولز، ۲۰۰۶). در واقع این خودآگاهی شناختی به آگاهی فرد از شکست‌های خود در راه رسیدن به یادگیری مطلوب و آگاهی از نیاز به استفاده از شناخت‌های خلاقانه به‌منظور رسیدن به اهداف یادگیری منجر می‌شود (روگارتون و مونتا، ۲۰۱۵). یافته دیگر این مطالعه در مورد مقیاس‌پردازی داده‌های مقیاس تجربه اوج فراشناختی در نظریه سؤال-پاسخ بود. منحنی ویژگی سؤال‌ها در مقیاس تجربه اوج فراشناختی از لحاظ ضرایب تمیز و پارامترهای آستانه سؤال‌ها با مدل سام‌جیما متنطبق بود. بیشتر سؤال‌ها دارای ضرایب تمیز متوسط تا بالا بودند و پارامترهای آستانه دامنه منفی تا مثبت را در بر می‌گرفتند.تابع آگاهی آزمون نیز نشان داد که مقیاس تجربه اوج فراشناختی در پیوستار ویژگی آگاهی مناسبی به دست می‌دهد. در تبیین یافته‌های پژوهش می‌توان

^۱. Jackson & Roberts

گفت، به هنگام تجربه اوج، افراد از تمام ظرفیت خود استفاده می‌کنند (دسمی^۱، ۱۹۷۵). استفاده از تجربه اوج نیازمند برقراری تعادل بین قابلیت‌ها و فرصت‌های ادراک شده عمل است (برلین^۲، ۱۹۶۰). این نوع تعادل در اساس خود ضعیف و شکننده است. اگر چالش‌های روبه‌روی افراد فراتر از مهارت باشند، افراد در ابتدا گوش به زنگ و سپس مضطرب می‌شوند و اگر مهارت‌ها بالاتر از چالش‌ها باشند، افراد در ابتدا آرامش به دست آورده ولی درنهایت خسته می‌شوند. تغییر در حالات ذهنی افراد بازخوردی در مورد ارتباط افراد با محیط خود را فراهم می‌آورد. تجربه اضطراب و خستگی فشاری بر افراد وارد می‌کند که مهارت‌ها و چالش‌هایش را تطبیق دهد تا از شرایط آزاردهنده جدا شده و وارد تجربه اوج شود. بررسی‌ها نشان می‌دهد که عواطف منفی و مثبت از ابعاد اساسی خلق و خو هستند و این فرض نیز محتمل است که این عواطف بهویژه عواطف مثبت به صورت چشمگیری در شکل‌گیری تعداد تجارب اوج نیز دخیل باشند (واتسون و همکاران^۳، ۱۹۹۹). فراشناخت‌های سازگار با اثرات تحصیلی (شناف و همکاران، ۲۰۰۳؛ شین، ۲۰۰۶) کترول توجه (کرمکوا و همکاران، ۲۰۱۰)، اثرات مثبت در مطالعه و کار (روگاتن و مونتا، ۲۰۱۵؛ فولاگار و کلوی^۴، ۲۰۰۹) و مشارکت در کار (مونتا، ۲۰۱۵) اثرگذار است؛ لذا به نظر می‌رسد ابزار حاضر می‌تواند برای پژوهشگران و محققان این امکان را فراهم کند که بتوانند دانش معتبر و بیشتری از فرایندهای فراشناختی و تجارب اوج افراد داشته باشند و برای بررسی شرایط روانی افراد از آن استفاده کنند. نظر به سهولت اجرا، نمره‌گذاری، تعبیر و تفسیر، قابلیت اجرا، عملی بودن و روایی و اعتبار مناسب، نتیجه گرفته می‌شود که این مقیاس ابزار مناسبی برای اندازه‌گیری تجربه اوج فراشناختی در میان دانشجویان است. از آنجایی که هیچ پژوهشی خالی از محدودیت نیست، از جمله محدودیت‌های مطالعه حاضر، می‌توان به محدودیت قلمرو مکانی و زمانی مطالعه اشاره کرد چراکه این مطالعه روی دانشجویان دانشگاه سمنان صورت گرفته است. بنابر این در تعمیم

¹. Deci

². Berlyne

³. Watson et al

⁴. Fullagar & Kelloway

یافته‌های آن به سایر شهرها و گروه‌ها باید جوانب احتیاط و دقت بیشتری رعایت شود. بر اساس این محدودیت‌ها، پیشنهاد می‌شود نمره‌های تجربه اوج فراشناختی با اندازه‌های رفتار واقعی در زندگی روزمره همبسته شود تا شواهدی از بسط نمره‌های حاصل از تشخیص این ابزار در موقعیت‌های واقعی زندگی فراهم شود. یعنی هنوز مشخص نیست که آیا نمره‌های بالا در این پرسشنامه توان پیش‌بینی رفتارهای عملی را دارد یا خیر؟ همچنین، به پژوهشگران پیشنهاد می‌شود که در آینده مطالعاتی را طرح‌ریزی کنند که ضمن تشخیص نمره‌های برش دقیق این ابزار، کاربردهای عملی نمره‌های این ابزار را در پیش‌بینی رفتارهای واقعی در محیط زندگی فرد تشخیص دهند. افزون بر آن بررسی روایی نمره‌های حاصل از این ابزار به عنوان ابزاری برای تشخیص حساسیت اثر می‌تواند محور دیگری از پژوهش‌های مناسب در مورد این ابزار باشد. همچنین پیشنهاد می‌شود رابطه تجربه اوج فراشناختی با متغیرهای مختلف بررسی شود تا دانش منسجمی درخصوص روابط این سازه با سایر سازه‌ها که قابلیت بیشتری در برنامه‌ریزی‌های مربوطه دارد، حاصل شود. در پایان، پژوهشگران از تمامی دانشجویان شرکت‌کننده در این پژوهش به خاطر اعتماد و همکاری صمیمانه سپاسگزاری می‌کنند.

منابع

- شیرین‌زاده دستگردی، صمد؛ گودرزی، محمدعلی؛ رحیمی، چنگیز و نظری‌ری، قاسم. (۱۳۸۷). بررسی ساختار عاملی، روایی و اعتبار پرسشنامه فراشناخت ۳۰ سؤالی. *مجله روان‌شناسی*، ۱۲(۴)، ۴۴۵ – ۴۶۱.
- ولز، آدرین (۲۰۰۲). اختلالات هیجانی و فراشناخت: بادعت در درمان‌های شناختی؛ ترجمه فاطمه بهرامی و شیوا رضوان (۱۳۸۵). اصفهان: مانی.

- Amini, M. (2007). Relationship between Meta cognition beliefs of mental health and academic achievement of students Oshnavieh city. *Noavary J.* 6 (19), 141-154.
- Baker, J. G.; Rounds, J. B. & Zevon M. A. A. (2000). Comparison of Graded Response and Rash Partial Credit Models with Subjective Well-being. *Journal Educational behavior stat.* 25 (3), 253-270.
- Bakker, A. B. (2008). The work-related flow inventory: Construction and initial validation of the WOLF. *Journal of vocational behavior*, 72 (3), 400-414.
- Beer, N. (2011). *Effects of positive Meta cognitions and meta-emotions on coping, stress perception and emotions* (Doctoral dissertation, London Metropolitan University).
- Beer, N. & Moneta, G. B. (2010). Construct and concurrent validity of the positive Meta cognitions and positive meta-emotions questionnaire. *Personality and Individual Differences*, 49 (8), 977-982.
- Beer, N. & Moneta, G. B. (2012). Coping and Perceived Stress as a Function of Positive Meta cognitions and Positive Meta-Emotions. *Individual Differences Research*, 10(2).
- Berkler, S.J. (1990). Applications of covariance structure modeling in psychology: cause for concern. *Psychological Bull*, 107, 260-73.
- Berlyne, D.E. (1960). *Conflict, arousal, and curiosity*. New York: McGraw-Hill.
- Calvo, T.G., Castuera, R.J., Ruano, F.J.S.R., Vaillo, R.R., & Gimeno, E.C. (2008). Psychometric properties of the Spanish version of the Flow State Scale. *The Spanish Journal of Psychology*, 11(02), 660-669.
- Cermakova, L., Moneta, G.B., & Spada, M.M. (2010). Dispositional flow as a mediator of the relationships between attention control and approaches to studying during academic examination preparation. *Educational Psychology*, 30(5), 495-511.

- Csikszentmihalyi, M. (1975). Beyond boredom and anxiety. San Francisco: Josses Bass. *Well-being: The foundations of hedonic psychology*, 134-154.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). *Flow: The psychology of optimal experience*. New York: Harper & Row.
- Csikszentmihalyi, M. (1997). *Finding flow: The psychology of engagement with everyday life*. Basic Books.
- Deci, E. (1975). *Intrinsic motivation*. New York: Plenum.
- Engeser, S., & Rheinberg, F. (2008). Flow, performance and moderators of challenge-skill balance. *Motivation and Emotion*, 32 (3), 158-172.
- Feldt, L. S. & Brennan, R. L. (1989). Reliability in R. L. Linn (Ed), *Educational measurement* (3rd ed., pp. 105-146). New York: Macmillan.
- Flavell, J. H. (1979). Meta cognition and cognitive monitoring: A new area of cognitive developmental inquiry. *American Psychologist*, 34 (10), 906.
- Fullagar, C. J. & Kelloway, E. K. (2009). Flow at work: An experience sampling approach. *Journal of occupational and organizational psychology*, 82 (3), 595-615.
- Holter, P. & Hendriksen, N. B. (1987). Field method for measuring respiratory loss and bulk export of organic matter from cattle dung pats. *Soil Biology and Biochemistry*. 19 (5), 649-650.
- Jackson, D. L. (2003). Revisiting sample size and number of parameter estimates: Some support for the N: q hypothesis. *Structural equation modeling*. 10 (1), 128-141.
- Jackson, S. (1996). Toward a conceptual understanding of the flow experience in elite athletes. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 67, 76-90.
- Jackson, S. A. & Eklund, R. C. (2002). Assessing flow in physical activity: the flow state scale-2 and dispositional flow scale-2. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 24 (2).
- Jackson, S. A. & Roberts, G. C. (1992). Positive performance states of athletes: Toward a conceptual understanding of peak performance. *The Sport Psychologist*, 6 (2), 156-171.
- Joreskog, K. G. & Sorbom D. (2003). *LISREL 8: User's Reference Guide*. Chicago: Scientific Software Inc.
- Kline, R. B. (2010). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*, 3rd ed. Guilford Press. New York. USA.
- Larson, R. & Richards, M. H. (1997). Divergent Realities: The Emotional Lives of Mothers, Fathers, and Adolescents. *Journal of Leisure Research*, 29 (1), 135.
- Logan, R. (1988). *Flow and solitary ordeals, optimal experience: Psychological studies of flow in consciousness*. Cambridge University press.

- Lord, F. M. (1980). *Application of item response theory to practical testing problems*. Hillsdale, N. J. Lawrence Erlbaum.
- Magnusson, D. & Stattin, H. (1998). Person context interaction theories. In R. M. Lerner (Ed.), *Handbook of child psychology* (Vol. 1, pp. 685-759). New York: Wiley.
- Mitmansgruber, H.; Beck, T. N.; Höfer, S. & Schüßler, G. (2009). When you don't like what you feel: Experiential avoidance, mindfulness and meta-emotion in emotion regulation. *Personality and Individual Differences*, 46 (4), 448-453.
- Moneta, G. B. (2012). On the measurement and conceptualization of flow. In *Advances in flow research* (pp. 23-50). Springer, New York.
- Moneta, G. B. (2012). Opportunity for creativity in the job as a moderator of the relation between trait intrinsic motivation and flow in work. *Motivation and Emotion*, 36 (4), 491-503.
- Moneta, G. B. (2015). Applications of flow to work. *The positive psychology of flow at work*. New York: Basic Books.
- Moneta, G. B. (2015). The channeling of trait intrinsic motivation into the flow of work: Old and engaged dogs learn new tricks. *Paper presented at the 17th conference of the European association of work and organizational psychology, Oslo, Norway*.
- Rogaten, J. & Moneta, G. B. (2015). Development and validation of the short use of creative cognition scale in studying. *Educational Psychology*, 35 (3), 294-314.
- Samehima, F. (1996). The graded response model. In W. J. van der Linden & Hambleton, R. K. (Eds), *Handbook of modern item response theory*. New York: Springer.
- Schreiber, J. B.; Nora, A.; Stage, F. K.; Barlow, E. A. & King, J. (2006). Reporting structural equation modeling and confirmatory factor analysis results: A review. *The Journal of educational research*, 99 (6), 323-338.
- Seligman, M. E., & Csikszentmihalyi, M. (2014). *Positive psychology: An introduction* (pp. 279-298). Springer Netherlands.
- Shah, R. & Goldstein, S. M. (2006). Use of structural equation modeling in operations management research: Looking back and forward. *Journal of Operations Management*, 24 (2): 148-169.
- Shernoff, D. J.; Csikszentmihalyi, M.; Schneider, B. & Shernoff, E. S. (2003). Student engagement in high school classrooms from the perspective of flow theory. *School Psychology Quarterly*, 18, 158-176.
- Shin, N. (2006). Online learner's 'flow' experience: An empirical study. *British Journal of Educational Technology*, 37, 705-720.
- Spada, M. M.; Nikčević, A. V.; Moneta, G. B. & Wells, A. (2007). Metacognition as a mediator of the relationship between emotion

- and smoking dependence. *Addictive Behaviors*, 32 (10), 2120-2129.
- Stavrianopoulos, K. (2007). Adolescents' Meta cognitive knowledge monitoring and academic help. *College Student Journal*, 41, 2, 444-453.
- Watson, D.; Wiese, D.; Vaidya, J. & Tellegen, A. (1999). The two general activation systems of affects: Structural findings, evolutionary consideration, and psychobiological evidence. *Journal of personality and social psychology*, 76, 820-838.
- Wells, A. (2002). *Emotional disorders and Meta cognition: Innovative cognitive therapy*. John Wiley & Sons.
- Wells, A. & Cartwright-Hatton, S. (2004). A short form of the Meta cognitions questionnaire: properties of the MCQ-30. *Behavior research and therapy*, 42 (4), 385-396.
- Wilson, E. E. & Moneta, G. B. (2012). Flow as a way of coping: A qualitative study of the Meta cognitions of flow. *Handbook of the psychology of coping: New research*, 133-150.
- Wilson, E. E. & Moneta, G. B. (2016). The Flow Meta cognitions Questionnaire (FMQ): A two factor model of flow Meta cognitions. *Personality and Individual Differences*, 90, 225-230.